

תלמודו בידו

דף כה עמוד ב

א [עם הארץ שהביא לכהן חבר חבית יין של תרומה
לאחר שעבר זמן הגתות, מה דינו ?

ב [חבר ועם הארץ שירשו פירות אביהם עם הארץ, מין
אחד או שני מינים, כיצד מותר לחבר לחלקם ?

ג [ההולך לעשות פסחו או לאכול תרומה, ושדה שנחרש
בו קבר מפסיקו, מה יעשה ?

ד [האם עם הארץ נאמן על טהרת הכדים של קודש או תרומה ?

ה [עם הארץ ששומר טבלו בטהרה כדי להקדיש חלק
ממנו לנסכים, האם נאמן על התרומה ועל הכר ?

א [אסור לכהן לקבל ממנו, שלאחר זמן הגתות עם הארץ אינו נאמן.
עבר הכהן וקיבלה, לרב ששת אסור לו להניחה אצלו לשנה הבאה. [ורחו ראייתו].
אך רשאי העם הארץ להניחה אצלו עד זמן הגתות בשנה הבאה, ואז יתתנה לכהן.

ב [מין אחד: מותר לחבר ליטול חטים שלא הוכשרו לקבל טומאה, ואחיו יטול אלו
שהוכשרו. שאומרים שהוכרר הדבר למפרע, שכל אחד נטל חלקו.
שני מינים: אסור לחבר ליטול חטים שלא הוכשרו, ואחיו שעורים שהוכשרו.
שמחליף חלקו בשעורים בחלק אחיו בחטים, ואסור למכור דמאי לעם הארץ.
ירשו תרומה: הוכשר לטומאה, מניחה החבר עד הרגל, שברגל אין טומאת עם הארץ.

ג [פסח: לשמואל, מנפח בפיו ובודק שאין שם עצם כשעורה, שלא יסיטה ברגלו, והולך.
לעולא, אם הלכו אנשים בשדה ונידש ברגליהם, רשאי לעבור בשדה.
תרומה: אסור מדרבנן לעבור בשדה, כי האוכל תרומה בטומאת הגוף חייב מיתה.
- בדק לפסחו, לעולא מיגו שאוכל בפסח אוכל בתרומה. ולרבה, אסור בתרומה.

ד [קודש: מלאים, נאמן. שמיגו שנאמן על הקודש נאמן על הכר. ריקנים, אינו נאמן.
תרומה: אף בשעת הגתות שנאמן על התרומה [מפני הפסד כהנים], אינו נאמן על הכדים.

ה [משבעים יום קודם שעת הגיתות ועד הגיתות, מיגו שנאמן על הקודש
שיקדיש בעתיד, נאמן אף על התרומה שבכר, ועל הכר.